

hvori de for Diebliffet befindte sig ved at være et lille afrevet Stykke med en særegen Ret, der aabenbart er stillet hen for sig selv, der ikke kan have nogen Fremtid, og som ikke i nogen Henseende vil kunne love nogen sund Udvikling. Dernæst ville de paagjældende Districter blive udfrieede fra de uheldige Raar, hvori de have befundet sig, medens de vare sammen med deres øvrige slesvigste Brødre, ved nemlig at have en Lovgivning, der vel i sin Rod var dansk, men som i Aarhundreders Løb har været overgivet til Nøgt og Pleie af thdske Inrister, hvilken Nøgt og Pleie har været af den Art, at en sund Retsudvikling ikke har kunnet tænkes, hvorimod meget mere det Brud, der igjennem en saadan Udvikling er kommet frem, i mange Henseender har frembudt et meget uhyggeligt Skue. Fra saadanne uheldige Raar blive de altsaa i dette Diebliffet udfrieede, og de føres med et eneste Slag til Deelagttiggjørelse i hele den Udvikling, som gjennem Aarhundreder er bleven Kongeriget tildeel ad videnstabelig, praktisk og legislativ Dei. Seer man hen til de forskjellige vigtige Retsgebeter, tør det heller ikke nægtes, men det vil være iøiesaldende for Enhver, hvilke Fremstridt Befolknin-gen i de paagjældende Districter vil gjøre. See vi saaledes hen til Privatretten, vil deri gjøres væsentlige og vigtige Fremstridt, og jeg skal blandt Andet tillade mig at henpege paa Creditforholdene, hvis Tilstand hidtil har været særdeles trøstesløs, men hvor vi tør ansee det givet, at der vil opnaaes noget særdeles Godt. See vi hen til Processen, der væsentlig har været tilstaaren efter thdske Mønster, vil den, som er fortrolig dermed, ligeledes strax opdage, at de paagjældende Districter ogsaa i saa Henseende have særdeles store Goder ivente. En Institution paa det processuelle Omraade, som de aldeles ikke hidtil have kjendt, men som vi tør lægge Vægt paa, nemlig Ferligsinstitutionen, turde i saa Henseende maaskee fortjene at nævnes. Paa det criminelle Omraade ere vi ligeledes i dette Diebliffet istand til at sige, at vi med Glæde see hen paa det Resultat, der vil komme tilveie, idet de paagjældende Districter samtidig med os eller idetmindste i den allernærmeste Fremtid ville blive deeltagttiggjorte i den nye, fortrinlige Straffelovbog. Om den

criminelle Proces, som er mindre væsentlig, og hvor Afvigelserne ligeledes ere mindre, skal jeg ikke sige noget Særdeles, men blot antyde, at der ogsaa paa dette Punkt vil ske væsentlige Forbedringer. Jeg troer altsaa, at man i det Hele taget med Hensyn til, hvad der vil opnaaes ved Vedtagelsen af de foreliggende Lovforslag, og deriblandt navnlig dette sidste, med Tilfredshed tør see tilbage paa disse Arbejder. — Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale det høitærede Thing de af Udvalget stillede Endringsforslag saavel som det foreliggende Lovudkast til Vedtagelse.

Justitsministeren: Imod den Endring, som er foreslaaet til § 1, skal jeg ikke fremsætte nogen Indvending, thiøndt jeg for mit Vedkommende troer, at man, selv om § 1 vedblev at være affattet saaledes, som den blev vedtagen ved anden Behandling, vilde faae samme Resultat ud deraf, idet der egentlig ikke vilde kunne reises nogen Tvivl om, at den Deel af den danske Ret, der tidligere maatte være gjældende i de her omhandlede Districter, ikke paa nogen Maade vilde præjudiceres derved, at de øvrige Dele indføres til den 1ste April 1867; imidlertid indeholder Endringsforslaget en Tydeliggjørelse, og jeg skal derfor ikke fremsætte nogen Indvending imod det. — Forslagene under Nr. 3 og 4 ere, som bemærket af af den ærede Ordfører, væsentligt kun Rettelser, hvorimod jeg ikke kan have Noget at bemærke. — Det Forslag, der er fremkommet under Nr. 2, vil maaskee heller ikke være aldeles nødvendigt, idet jeg troer, at de Tilfælde, som derved berøres, i alt Fald ville forekomme saa hyderst sjældent, at det maaskee vil være mindre nødvendigt at give særlige Bestemmelser derom. Det Punktum i § 8, hvortil der sigtes, viser ved sin Affattelse, idet det nemlig hedder: „Ere Underpantrettligheder ikke protocollerede ved den rette Jurisdiction inden den 1ste April 1867“ osv., tydeligt, at derved kun haves for Die Forhold, der ere stiftede under den ældre slesvigste Ret, og det vilde saaledes, visnok ogsaa uden denne Endring kunne forsvares, at Underpantrettligheder, der maatte være blevne stiftede med den bestemte Hensigt, at de vilde blive afgjorte efter den danske Lov-